Súd:	Mestský súd Košice
Spisová značka:	40C/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7122204832
Dátum vydania rozhodnutia:	07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Sandra Veľká
ECLI:	ECLI:SK:MSKE:2023:7122204832.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Sandrou Veľkou v právnom spore žalobcu: A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D., E. X, zast.: Hrčka – Sabó s.r.o., Obchodná 187/6, Sečovce, IČO: 51 433 842, proti žalovanému: Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, Bratislava, o náhradu škody takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi nemajetkovú ujmu vo výške 7.000,- EUR, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi majetkovú ujmu vo výške 8.971,10 EUR, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Konanie v časti o zaplatenie majetkovej ujmy vo výške 1.695,99 EUR z a s t a v u j e .

IV. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

V. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania, čo do nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v rozsahu 100 % voči žalovanému z priznanej sumy.

VI. P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov konania, čo do nároku na náhradu majetkovej ujmy v rozsahu 68 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu elektronickým podaním dňa 30.5.2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 10.724,59 EUR titulom náhrady trov obhajoby a nemajetkovú ujmu vo výške 20.000,- EUR. Žalobu odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa OR PZ v Košiciach zo dňa 11.02.2018 sp. zn. ČVS: ORP-143/2-VYS-KE-2018 mu bolo vznesené obvinenie za skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť spôsobom uvedeným vo výroku predmetného uznesenia. Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II uznesením zo dňa 13.03.2018, sp. zn. 2Pv/32/2018 sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol. Prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II podal podľa § 234 ods. 1 Tr. por. obžalobu zo dňa 08.10.2018, ktorá bola doručená Okresnému Košice II dňa 11.10.2018 sp. zn. 2Pv 32/18 za skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť spôsobom uvedeným v obžalobe. Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 04.06.2021 sp. zn. 5T/73/2018 bol žalobca podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby prokurátora OP v Košiciach zo dňa 08.10.2018 sp. zn. 2Pv/32/18 oslobodený, pretože skutok za ktorý bol stíhaný nie je trestným činom. Odvolanie okresného prokurátora proti rozsudku okresného súdu

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 25.11.2021 sp. zn. 8To/63/2021 podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesenie, ktorým bolo vznesené obvinenie, ako aj obžaloba prokurátora Okresnej prokuratúry Košice II mali na jeho život mimoriadne negatívny vplyv. Počas doby keď voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie, ako aj počas konania pred súdom sa jeho priateľské vzťahy s okolím v značnej miere naštrbili. Mnohí jeho známi s ním prerušili kontakty a v spoločnosti bol považovaný za agresora, ktorému je lepšie sa vyhýbať. Aj jemu blízki ľudia na neho hľadeli ako na kriminálnika. Taktiež aj na žalobcu toto trestné stíhanie pôsobilo zdrvujúco. Žil v strachu z odsúdenia na základe nezákonného obvinenia zo spáchania trestnej činnosti, bola u neho negovaná viera v právny štát a v spravodlivosť. Obával sa o svoje psychické zdravie, pretože nevedel uniesť ťarchu posmeškov a osočovania spoločnosti kvôli jeho trestnému stíhaniu. Ešte aj v súčasnej dobe niektorí jeho známi sa s ním radšej nestretávajú, pretože majú strach, nakoľko vedia, že bol trestne stíhaný, a to za týranie. Následky trestného stíhania sa doteraz prejavujú na jeho zdraví a hlavne sa nevie vyrovnať s tým, že bol nezákonne trestne stíhaný. Dňa 20.01.2021 adresoval Generálnej prokuratúre SR žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, na ktorú Generálna prokuratúra SR odpovedala listom zo dňa 16.05.2022 tak, že nezistila splnenie zákonných podmienok pre uspokojenie nároku uplatneného v žiadosti a preto žiadosť ako nedôvodnú odmietla.

2. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť s odôvodnením, že žalobca v podanej žalobe nešpecifikoval úkony právnej služby, obmedzil sa na špecifikáciu sumy, ktorú mal zaplatiť za obhajobu a odkaz na prílohu žaloby, a to Vyčíslenie trov obhajoby a doklad o zaplatení. Je zrejmé, že trovy neboli vyčíslené žalobcom v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Ministerstva spravodlivosti SR. Konkrétne ide predovšetkým o porady s klientom, náhradu hotových výdavkov ako cestovné a platenie DPH v prípade advokáta. V týchto prípadoch musí strana konania predložiť súdu záznam o porade s klientom, cestovný lístok/technický preukaz od motorového vozidla, z ktorého vyplýva údaj o spotrebe vozidla a doklad o tom, že advokát je platiteľom DPH. Zo žaloby ako aj zo žalobcom predložených dôkazov dokonca nie je možné ustáliť ani to, či mali byť jednotlivé cesty vykonané s použitím osobného motorového vozidla alebo prostriedkami verejnej hromadnej dopravy a v dôsledku toho nie je možné ani objektívne určiť a posúdiť ako dlho mali trvať jednotlivé cesty a aká by mohla byť prípadná náhrada za stratu času za takto vykonané cesty. K podanej žalobe nebolo predložené osvedčenie o DPH advokáta. Vyúčtovanie odmeny za jednotlivé úkony právnej služby nezohľadňuje ust. § 1 ods. 4 Vyhlášky v znení účinnom do 14.06.2019 a rovnako aj ust. § 1 ods. 4 Vyhlášky v aktuálnom znení, v čoho dôsledku je nesprávne určený výpočtový základ za jednotlivé roky, z ktorého vychádza výška odmeny za ten ktorý úkon právnej služby. Vykonanie porád s klientom nebolo žalobcom preukázané a taktiež výška požadovanej náhrady za tieto úkony nie je v súlade s § 14 ods. 4 písm. a) Vyhlášky, v zmysle ktorého za takýto úkon právnej služby patrí odmena vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny. Žalobca dostatočným spôsobom nezdôvodnil opodstatnenosť výšky požadovanej nemajetkovej ujmy a ním požadovanú výšku náležite nezdôvodnil zohľadňujúc § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Žalobca nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy a dôvodnosť jej výšky. Dôvody uvádzané žalobcom sú všeobecné, vágne a ničím nepreukázané. Žalobca neuviedol konkrétne skutočnosti, ktoré by objektívne, nie na základe subjektívnych pocitov, preukazovali, že mu v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním vznikla nemajetková ujma. Spôsob určenia požadovanej výšky nemajetkovej ujmy žalobcom je neznámy a nevysvetlený. V súvislosti s požadovanou výškou nemajetkovej ujmy (20.000,- EUR) žalovaný poukazuje na zákon č. 514/2003 Z. z., § 17 ods. 4.

3. Žalobca v replike uviedol, že B. C. je jeho otec, ktorý má trvalý pobyt v C., teda v mieste sídla synovho obhajcu a súčasného právneho zástupcu a z toho dôvodu peniaze dal žalobca otcovi, aby trovy právneho zastúpenia uhradil. Išlo teda o peniaze žalobcu, ktoré slúžili na zaplatenie trov právneho zastúpenia v jeho trestnej veci, ktoré do advokátskej kancelárie priniesol, škoda preto vznikla žalobcovi. Jednotlivé úkony právnych služieb, a to aj s označením dátumu, sumy a času sú presne špecifikované vo vyčíslení trov právneho zastúpenia, ktoré preukazuje dôvodnosť žalovanej sumy. Všetky náklady súvisiace s trovami obhajoby boli vynaložene účelne, nakoľko jednotlivé úkony boli reálne vykonané. Pokiaľ sa týka právnych porád, týchto bolo vykonaných oveľa viac, ako si uplatnil náhradu za nich obhajca, pričom boli fakturované len právne porady medzi jednotlivými úkonmi. V čase keď sa viedlo trestné stíhanie, nemohol žalobca poznať výsledok trestného konania, a preto všetky právne porady boli vykonané na podnet žalobcu a nie na podnet jeho obhajcu. Žalobca bol v zlom psychickom rozpoložení a jedine ako tak sa uspokojil po vykonaní právnych porád, pretože obhajca ho vždy podrobne oboznámil so stavom konania a s reálne predpokladaným výsledkom trestného konania. Žalovaný nemá právo mu určovať, koľkokrát sa má radiť s obhajcom a už vôbec nemá právo posudzovať obsah riešenia okruhu na týchto právnych poradách. Počas doby keď voči žalobcovi bolo vedené trestné stíhanie, ako aj počas konania

pred súdom, sa jeho priateľské vzťahy s okolím v značnej miere naštrbili. Mnohí jeho známi s ním prerušili kontakty a v spoločnosti bol považovaný za agresora, ktorému je lepšie sa vyhýbať. Aj jemu blízki ľudia na neho hľadeli ako na kriminálnika. Tieto skutočnosti sa nedajú považovať len za subjektívne pocity, ako to vykresľuje žalovaný, ale je nutné ich považovať za objektívnu pravdu. Ešte aj v súčasnej dobe niektorí jeho známi sa radšej s ním nestretávajú, pretože majú strach, nakoľko vedia, že bol trestne stíhaný a to za týranie. Následky trestného stíhania sa doteraz prejavujú na zdraví žalobcu, najmä sa nevie vyrovnať s tým, že bol nezákonne trestne stíhaný.

4. Žalovaný v duplike uviedol, že žalobca neuniesol bremeno tvrdenia rozhodujúcich skutočností. Žalobca nielen dostatočne netvrdil, ale ani nepreukázal vznik trov konania, ktoré nevyplývajú zo súdneho spisu. Spoločnosť Hrčka – Sabó, s.r.o. je registrovaná pre daň z pridanej hodnoty od 20.11.2019 a žalobca žiada priznať náhradu škody (aj s DPH) za úkony, ktoré boli vykonané od 13.02.2018. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu – zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov, ktorý v ustanovení § 12 ods. 3 v znení účinnom od 01.07.2021 vymedzujúcom rozsah odškodnenia obetí trestných činov limituje výšku nemajetkovej ujmy tak, že nesmie prekročiť desaťnásobok minimálnej mzdy platnej za obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu. Nemajetková ujma nesmie prevýšiť sumu 4.800,- EUR.

5. Na pojednávaní dňa 7.9.2023 v spojení s podaním zo dňa 16.6.2023 vzal žalobca žalobu v časti uplatnených trov obhajoby prevyšujúcej sumu 8.971,10 EUR späť.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom svedkov, oboznámením listinných dôkazov predložených stranami sporu a zistil tento skutkový stav:

7. Uznesením Okresného riaditeľstva policajného zboru v Košiciach zo dňa 11.2.2018, ČVS: ORP-143/2-VYS-KE-2018 bolo začaté trestné stíhanie žalobcu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. d) Trestného zákona, nakoľko doposiaľ zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že páchateľ od mája 2013 do 2.1.2018 na rôznych miestach v Košiciach, v mieste trvalého bydliska, naposledy na Fatranskej 3, spôsoboval psychické utrpenie poškodenej F. C., nar. XX.X.XXXX vo G. H. I., trvalo bytom E. X, D. a svojmu synovi I. C., nar. XX.X.XXXX a to fyzickým napadnutím poškodenej, jej sácaním do steny a predmetov v byte, vyhrážaním sa smrťou poškodenej, ponižujúcim a pohŕdavým zaobchádzaním s poškodenou a to aj v prítomnosti maloletého syna, vulgárnym nadávaním, urážaním a zraňovaním poškodenej tvrdeniami, že je neschopná, slabá, že nič nedosiahla, že by mala radšej zomrieť, neustálym sledovaním prevažne pomocou aplikácie v mobilnom telefóne, kamerou v byte, násilnou izoláciou od príbuzných poškodenej a ich maloletého syna, citovým vydieraním hrozbami rozchodom, odobratím syna, trestami vo forme zákazu komunikácie s príbuznými prostredníctvom mobilného telefónu, zablokovaním hovorov na mobilnom telefóne, zákazu návštev príbuzných, stopovaním času návštev u príbuzných, taktiež neodôvodneným obmedzovaním prístupu k osobnému účtu a financiám poškodenej a vymedzovaním finančných prostriedkov podľa vôle páchateľa, dlhodobým spôsobovaním tlaku na psychiku poškodenej a dlhodobým vyčerpávaním menovanej príkazmi, zákazmi, obmedzeniami ohľadom jej osoby ako aj v starostlivosti maloletého, ako aj následnými sankciami, čoho svedkom bol aj maloletý syn I. C., nar. XX.X.XXXX v D., čím páchateľ mal dlhodobo spôsobovať psychické utrpenie poškodenej a jej synovi, čo ohrozilo ich fyzické a psychické zdravie, následkom čoho poškodená dňa 1.1.2018 odišla zo spoločnej domácnosti, pričom páchateľ od 2.1.2018 po odchode poškodenej k rodičom vyhrážaním sa násilným vstupom do domu rodičov poškodenej a taktiež slovami: „nemusí sa Vám to páčiť ako toto všetko môže dopadnúť“, ako aj vyhrážaním sa stupňovaním tlaku na poškodenú až kým sa nepridá poškodená na jeho stranu a nevydrží a neodíde od rodičov, u poškodenej aj naďalej vyvolával strach a stres čo ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie, pričom poškodenej F. F. C., bol diagnostikovaný syndróm týranej osoby a u oboch poškodených depresívne a úzkostné tendencie ako reakcie na stres.

8. Žalobca podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry Košice II zo dňa 13.3.2018 č. 2PV32/18/8803/19 ako nedôvodná zamietnutá. Dňa 8.10.2018 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice II na žalobcu obžalobu na Okresný súd Košice II pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. d) Trestného zákona, štádium: dokonaný trestný čin. Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 4.6.2021, sp. zn. 5T/73/2018 oslobodil žalobcu ako obžalovaného spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Košice II, sp.

zn. 2PV32/18/8803 zo dňa 8.10.2018 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. d) Trestného zákona, nakoľko skutok nie je trestným činom. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že vo veci bol vydaný oslobodzujúci rozsudok dňa 11.6.2020, ktorý bol po napadnutí odvolaním okresným prokurátorom Krajským súdom v Košiciach zrušený a vrátený na ďalšie konanie súdu prvého stupňa. Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 25.11.2021, sp. zn. 8To/63/21 zamietol odvolanie prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II, sp. zn. 5T/73/2018 zo dňa 4.6.2021. Žalobca listom zo dňa 20.1.2022 adresovaným Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky podaným na poštovú prepravu v zmysle potvrdenia na podacom lístku Slovenskej pošty, a.s. dňa 24.1.2022 požiadal Generálnu prokuratúru SR o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody vo výške 30.724,59 EUR, z toho titulom trov obhajoby 10.724,59 EUR a titulom nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR.

9. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 16.5.2022 žiadosť o predbežné prerokovanie nárokov a náhradu nemajetkovej škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. ako nedôvodnú odmietla.

10. Žalobca vyčíslil trovy právneho zastúpenia vo výške 9.316,10 EUR, z ktorých si uplatnil sumu 8.971,10 EUR, pričom si neuplatnil úkon porada s klientom dňa 2.5.2018 vo výške 130,- EUR a úkon porada s klientom dňa 1.6.2021 vo výške 153,50 EUR, a to za úkony
13.02.2018 - Prevzatie veci a príprava obhajoby + prvá porada s klientom – 134,- EUR
13.02.2018 - Účasť pri domovej prehliadke 08:55 – 12:55 h – 268,- EUR
13.02.2018 - Účasť pri výsluchu obv. A. B. C. 15:40 – 18:15 h – 268,- EUR
15.02.2018 - Účasť na verejnom zasadnutí na OS KE pri rozhodovaní o väzbe 10:00-13:55 h - 268,- EUR
03.05.2018 - Účasť pri výsluchu svedka D. C. 10:00 – 10:30 h
Účasť pri výsluchu svedka B. C. 10:30 – 12:45 h – 268,- EUR
10.06.2018 - Porada s klientom – 134,- EUR
24.07.2018 - Účasť pri výsluchu svedka F. J. 08:30 – 10:00 h
Účasť pri výsluchu svedka B. K. 10:00- 11:15 h
Účasť pri výsluchu svedka L. K. 11:20 – 14:10 h
Účasť pri výsluchu svedka F. M. G. 14:20 – 15:00 h - 402,- EUR
12.03.2018 - Porada s klientom – 134,- EUR
13.06.2018 - Účasť pri výsluchu poškodenej F. F. C. od 10:12 – 13:30 h – 268,- EUR
29.06.2018 - Účasť pri výsluchu svedka F. N. B. 09:00 – 10:30 h – 134,- EUR
29.07.2018 - Porada s klientom – 134,- EUR
30.07.2018 - Účasť pri výsluchu svedka K. F. 10:30 – 11:35 h
Účasť pri výsluchu svedka I. G. 11:40 – 12:10 h – 134,- EUR
08.08.2018 - Porada s klientom – 134,- EUR
09.08.2018 - Účasť na výsluchu znalkyne PhDr. Viery Truskovej 13:30 – 15:00 h – 134,- EUR
15.08.2018 - Porada s klientom – 134,- EUR
16.08.2018 - Účasť na výsluchu svedka F. F. K. na OR PZ Hlohovec 13:00 – 13:30 h
Účasť na výsluchu svedka O. B. K. na OR PZ Hlohovec 13:35 – 14:00 h – 134,- EUR
23.08.2018 - Účasť pri preštudovaní spisu 09:00 – 10:00 h – 134,- EUR
10.01.2019 - Porada s klientom - 139,83 EUR
11.01.2019 - Účasť na hlavnom pojednávaní na OS KE od 08:30 – 11:40 h – 279,66 EUR
08.03.2019 - Účasť na hlavnom pojednávaní na OS KE od 08:30 – 10:05 h – 139,83 EUR
27.03.2019 - Porada s klientom – 139,83 EUR
29.03.2019 - Účasť na hlavnom pojednávaní na OS KE od 08:30 – 10:20 h – 139,83 EUR
14.05.2019 - Porada s klientom – 139,83 EUR
15.05.2019 - Účasť na hlavnom pojednávaní na OS KE od 08:30 – 10:30 h – 139,83 EUR
18.06.2019 - Porada s klientom – 139,83 EUR
19.06.2019 - Účasť na hlavnom pojednávaní na OS KE od 08:40 – 10:10 h – 143,- EUR
04.09.2019 - Porada s klientom – 143,- EUR
06.09.2019 - Účasť na hlavnom pojednávaní na OS KE od 08:30 – 10:30 h – 143,- EUR

09.06.2020 - Porada s klientom – 143,- EUR
11.06.2020 - Účasť na verejnom zasadnutí na KS Košice od 09:30 – 10:30 h – 143,- EUR
04.03.2021 - Porada s klientom – 153,50 EUR
04.06.2021 - Účasť na hlavnom pojednávaní 08:30 – 10:00 h – 153,50 EUR
23.11.2021 - Porada s klientom – 153,50 EUR
25.11.2021 - Účasť na verejnom zasadnutí na KS Košice od 10:00 – 10:30 h – 153,50 EUR,

Náhrada za právne úkony v roku 2018: 25 x 134,- EUR .....3.350 EUR
Náhrada za právne úkony v roku 2019: 9 x 139,83 EUR .....1.258,47 EUR
3 x 143,- EUR .....429,- EUR
Náhrada za právne úkony v roku 2020: 2 x 143.....268,- EUR
Náhrada za právne úkony v roku 2021: 5 x 153,50 EUR .....767,50 EUR
Náhrady spolu: ..... 6.072,97 EUR

Náhrada za stratu času za rok 2018 58 x 15,35 EUR ..... 890,30 EUR
Náhrada za stratu času za rok 2019 24 x 16,33 EUR ..... 391,92 EUR
Náhrada za stratu času za rok 2020 4 x 17,70 EUR ..... 70,80 EUR
Náhrada za stratu času za rok 2021 8 x 18,12 EUR..... 144,96 EUR
Náhrada za stratu času spolu: ..... 1.497,98 EUR

Náhrada výdavkov v roku 2018 11 x 9,21 ..... 101,31 EUR
Náhrada výdavkov v roku 2019 6 x 9,80 ..... 58,80 EUR
Náhrada výdavkov v roku 2020 1 x 10,62..... 10,62 EUR
Náhrada výdavkov v roku 2021 2 x 10,87 ..... 21,74 EUR
Náhrada výdavkov spolu..... 192,47 EUR

CELKOM K NÁHRADE 7.763,42 EUR, DPH 20 % 1.552,68 EUR, spolu 9.316,10 EUR.

11. Žalobca predložil záznam o vykonaní porád s advokátom JUDr. Jozefom Sabóom, a to dňa 2.5.2018 v čase od 15,00 do 16,40 h, dňa 10.6.2018 v čase od 15,30 do 17,45 h, dňa 29.7.2018 od 12,15 do 14,40 h, dňa 8.8.2018 od 15,40 do 17,00 h, dňa 15.8.2018 od 17,00 do 18,30 h, dňa 10.1.2019 od 13,30 do 15,00 h, dňa 27.3.2019 od 15,30 do 16,45 h, dňa 14.5.2019 od 7,00 do 8,25 h, dňa 18.6.2019 od 16,00 do 17,30 h, dňa 9.6.2020 od 7,00 do 8,20 h, dňa 4.3.2021 od 8,45 h do 10,05 h, dňa 1.6.2021 od 13,05 do 15,00 h, dňa 23.11.2021, dňa 4.9.2019 od 17,15 do 18,30 h.

12. Z faktúry Hrčka – Sabó, s.r.o. vystavenej žalobcovi dňa 12.12.2021 súd zistil, že advokátska kancelária žalobcu vyfakturovala žalobcovi na základe poskytnutých služieb v trestnej veci sumu 8.112,42 EUR bez DPH, s DPH 9.734,- EUR, faktúra splatná 19.12.2021.

13. Na základe príjmového dokladu 19/2018 zo dňa 20.2.2018 JUDr. Jozef Sabó, advokát Hrčka – Sabó, s.r.o. potvrdil prijatie sumy 10.000,- EUR ako zálohu za obhajobu syna A. B. C. od B. C.. Príjmovým pokladničným dokladom č. 19/2018 zo dňa 15.11.2021 potvrdil JUDr. Jozef Sabó, advokát Hrčka – Sabó, s.r.o. prijatie sumy 725,- EUR ako doplatok za obhajobu syna A. B. C. od B. C..

14. Z výpovede žalobcu súd zistil, že niekedy v polovici februára 2018 ho ráno zobudilo výrazné búchanie na dvere, po zistení, že je to polícia zavolal svojmu právnemu zástupcovi, ktorý mu odporučil umožniť vstup policajtom s tým, že sa čo najskôr dostaví. Pociťoval strach, bol prekvapený počtom policajtov, ktorí boli ozbrojení, traja alebo štyria, ďalší boli v civile. Oznámili mu obmedzenie na osobnej slobode, ako aj obvinenie z nedovoleného ozbrojenia a týrania bývalej manželky K. P. K. ho aj úroveň razie, ktorá bola ponižujúca. Po prebudení nemohol ísť na toaletu, iba pri otvorených dverách, čo bolo zvlášť ponižujúce, boli mu zhabané aj zbrane, ktoré nepodliehali ohlasovacej povinnosti, a to plynová pištoľ na športovú činnosť. Bol mu zaistený aj firemný počítač, pri ktorom uviedol, že ho používa iba na prácu a je zabezpečený tak, že na ňom nefungujú ani CD ani USB a obsah je kontrolovaný. Bol nútený vydať heslo, čo má zakázané, to môže vykonať iba cez zamestnávateľa. Pociťoval následky aj v práci, keďže sa v súvislosti so schvaľovaním vydania hesla o tom dozvedeli nadriadení. Napriek tomu, že po preskúmaní zbraní ani počítača nebolo zistené nič podozrivé, hrozil mu trest odňatia slobody. Bol to veľmi nepríjemný pocit, malo to vplyv na jeho kariérny postup, keďže ostatní zamestnanci kariérne postupovali a jeho postup bol odložený. Nemohol pracovať z domu ako predtým, keďže zamestnávateľ sa obával,

že by mohlo dôjsť k opätovnému odňatiu firemného počítača. Hovorilo sa o tom v zamestnaní, a to aj medzi ľuďmi, o ktorých neočakával, že by to vôbec mohli vedieť a konfrontovali ho s trestným stíhaním. Rodičia sú starší, chceli ho podporovať, avšak mali pochybnosti, čo výrazne zhoršilo ich vzťahy. Rodičia pochádzajú zo C., čo je malé mesto, ľudia sa ich na neho pýtali, netuší, ako sa o tom dozvedeli, hovorilo sa, že ohrozoval manželku so zbraňou, pričom toto netvrdila ani samotná bývalá manželka. Bol zadržaný a bol umiestnený v cele predbežného zadržania na 2 až 3 noci, následne bol sudkyňou prepustený. Domová prehliadka začala asi o 7,00 h ráno, advokát žalobcu prišiel medzi 8,00 a 8,30 h a ukončená bola o 20,00 h. Pred domom boli počas domovej prehliadky 3 až 4 policajné autá, ako aj dve hasičské autá. Susedia zaregistrovali výkon domovej prehliadky, pretože policajti boli hluční, kričali, búchali, sami operatívci mu povedali, že sa chodia susedia pozerať a prechádzajú niekoľkokrát okolo, čo sa deje. Počas domovej prehliadky bola v byte vypnutá elektrina, keďže vyšetrovateľka bola asi presvedčená, že ide niečo zo zariadení zmazať, pričom k vypnutiu elektriny bol požiadaný domový dôverník, ktorému bolo vysvetlené, z akého dôvodu má vypnúť elektrinu, takže sa to dozvedeli aj ľudia z blízkeho okolia. Pred vykonaním domovej prehliadky nebol žiadnym spôsobom kontaktovaný políciou, nebol požiadaný o vysvetlenie, prvý kontakt bola prehliadka. V práci očakával kariérny postup, keďže mal dobré hodnotenie, ktoré bolo predpokladom postupu a ostatní kolegovia za týchto podmienok postupovali. Rodičia vnímali informácie z televízie z pozícií autority, preto mu povedali, že keby nič neurobil, tak by nemal v byte políciu, boli vystrašení. Pred začatím trestného stíhania chodil za rodičmi každé dva týždne, bol u nich aj po prepustení zo zadržania, avšak vnímal atmosféru, hanbil sa, že sa o tom v meste rozprávalo, a to keď vošiel do obchodu, zaujímal sa o to známy, keď bol u rodičov, preto chodil k rodičom zriedkavejšie. Odmena advokátovi bola zaplatená jeho otcom v čase, keď bol zadržaný a následne ďalšia platba bola zaplatená taktiež otcom, pričom tieto finančné prostriedky otcovi vrátil. Platba vo výške 725,- EUR bola zaplatená otcom z dôvodu, že sídlo advokátskej kancelárie je v mieste bydliska otca, teda v C., pričom žalobca bol v Košiciach a platby si následne s otcom vyporiadali.

15. Z výpovede svedka O. I. G. súd zistil, že v práci započul ako sa kolegovia, ktorých pozná z videnia, rozprávali o tom, že prišla polícia na IT oddelenie a žiadali prístup k počítačom, pričom malo sa to týkať žalobcu. Nedávalo mu to zmysel, preto prostredníctvom sociálnych sietí sa chcel skontaktovať so žalobcom, prípadne telefónom, avšak žalobca neodpovedal, preto dospel k presvedčeniu, že keď sa to riešilo aj vo firme, tak sa niečo muselo stať. Po pár mesiacoch ho skontaktoval žalobca a vysvetlil mu, čo sa stalo, že bol obvinený z násilia, že mal doma kamery a policajti chceli získať tieto nahrávky. Boli bývalí spolužiaci a sú kolegovia, po škole už kontakty neboli také ako predtým, stretávali sa asi raz do mesiaca, chodili do kina a na kávu asi trikrát do týždňa. Sporadicky sa navštevovali aj v domácnosti, asi raz za tri mesiace. Keď vyšlo najavo, že bol žalobca zadržaný, že je trestne stíhaný, vedel, že to nie je bežná situácia, aby do práce prišli policajti, riešilo to personálne oddelenie, takže bol presvedčený, že sa niečo stalo, že to nie je výmysel. So žalobcom nastupovali do zamestnania spolu, pričom ak niekto pracuje u zamestnávateľa 5 - 6 rokov a má hodnotenie 1, teda najlepšie a dobré posudky od klientov, tak je aplikovaný na povýšenie, čo sa stalo aj svedkovi, pričom žalobca je stále zaradený o triedu nižšie. Podľa jeho názoru na túto kariérnu stagnáciu mohlo mať vplyv trestné stíhanie žalobcu, závisí to od rozhodnutia nadriadeného. Keďže po začatí trestného stíhania žalobcu nemal od neho informácie, tieto sa dozvedal iba z klebiet, snažil sa dištancovať od žalobcu, nezamotať sa do toho a neriešiť to. Potom ako mu žalobca situáciu objasnil, sa začali viac stretávať, keďže ho poznal a veril mu.

16. Z výpovede svedka B. C. súd zistil, že svedok je otcom žalobcu. Trestné stíhanie bolo neoprávnené, preukázal to aj súd. Začalo to zaistením syna, informácie sa dostali k ľudom v bytovke, v zamestnaní, v C., v okolí, kde bývala nevesta, teda celý región sa dozvedel o tom, že syn bol zadržaný pre týranie blízkej osoby. S odstupom času si nepamätá, kto ho kontaktoval, keď bol syn zadržaný, môže to byť advokát žalobcu. Zálohu na obhajobu syna zložil on. Dostal o tom aj potvrdenie. Finančné prostriedky, ktoré zaplatil, mu syn vrátil. Spoločne s manželkou trestné stíhanie syna prežívali strašne, boli šokovaní, keďže počas niekoľkohodinových návštev u syna v jeho domácnosti sa nikdy nestretli s tým, že by sa nerozprával pekne s manželkou, prípade, že v ich domácnosti bolo nejaké nedorozumenie, prípadne syn normálnym spôsobom upozornil manželku, pričom aj takéto správanie bolo považované za týranie. Manželka svedka to nevedela pochopiť, nevedela sa s tým zmieriť, doteraz sa trápi, berie lieky. Susedia, blízki, známi mali vedomosť o trestnom stíhaní, on im to nepovedal, avšak konfrontovali ho, či je pravda, že je žalobca v cele predbežného zadržania, pričom táto informácia mohla prísť zo Sečovskej Polianky, kde bývala manželka žalobcu, kde svedka poznali, keďže tam pracoval. Syna ľutoval, veril mu, pomáhal mu.

17. Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „citovaný zákon“), tento zákon upravuje a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy, c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

18. Podľa § 3 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

19. Podľa § 3 ods. 2 citovaného zákona, zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

20. Podľa § 4 ods. 1 písm. f) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

21. Podľa § 4 ods. 1 písm. m) citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu orgán príslušný podľa podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

22. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

23. Podľa § 6 ods. 1 citovaného zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

24. Podľa § 6 ods. 2 citovaného zákona, právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

25. Podľa § 15 ods. 1 citovaného zákona, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

26. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona, ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

27. Podľa § 17 ods. 1 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

28. Podľa § 17 ods. 2 citovaného zákona, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

29. Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

30. Podľa § 17 ods. 4 citovaného zákona, výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

31. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

32. Podľa § 17 ods. 3 citovaného zákona, súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

33. Podľa § 13 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

34. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím.

35. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., sú: 1/ existencia nezákonného rozhodnutia, vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, 2/ existencia škody a 3/ príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

36. Vyhodnotením zisteného skutkového stavu v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, po posúdení námietok žalovaného súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené všetky citovaným zákonom stanovené podmienky na priznanie uplatneného nároku. Nebolo sporné ani splnenie ďalších podmienok, a to podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku, ani podanie sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia.

37. Existencia nezákonného rozhodnutia v prejednávanej veci nebola sporná.

38. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t. j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti. Za ústavne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania, ak k takému rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania resp. o oslobodení spod obvinenia sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. V danej veci uznesenie o vznesení obvinenia nebolo pre nezákonnosť zrušené podľa § 4 ods. 1 citovaného zákona, bolo potrebné zaoberať

sa otázkou, či oslobodenie spod obžaloby môže mať z hľadiska ust. § 6 citovaného zákona rovnaký význam ako jeho zrušenie pre nezákonnosť. Pri posudzovaní uvedenej otázky treba vziať do úvahy, že po oslobodení spod obžaloby neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, lebo z hľadiska trestného konania je to už bezpredmetné. Záporná odpoveď na položenú otázku by nezodpovedala zmyslu právnej úpravy zodpovednosti štátu obsiahnutej v citovanom zákone. Tá sleduje, aby každá zákonom predpokladaná majetková ujma spôsobená nesprávnym, či nezákonným zásahom štátu proti fyzickej osobe bola odčinená.

39. Otázka zrušenia uznesenia o vznesení obvinenia je teda bezpredmetnou v prípadoch, v ktorých rozhodujúcim meradlom opodstatnenosti splnenia danej podmienky je neskorší výsledok trestného konania a teda skutočnosť, že k tvrdenému činu vôbec nedošlo. Pokiaľ v konečnom dôsledku poškodená osoba nebola uznaná za vinnú zo spáchania trestného činu, objektívna zodpovednosť štátu bez zreteľa na zavinenie je daná. Štát sa jej nemôže zbaviť a to aj napriek tomu, že orgány činné v trestnom konaní v ničom neporušili zákon, či úradný postup, pretože zodpovednosť štátu v danom prípade nie je založená na subjektívnom zavinení jednotlivých zložiek orgánov činných v trestnom konaní. Podstata nároku na náhradu škody voči štátu sa neviaže na správnosť alebo nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania (pri vznesení obvinenia), ale na samotný výsledok trestného konania.

40. Súd sa stotožnil s ustálenou súdnou praxou, že zastavenie trestného stíhania alebo oslobodenie spod obžaloby má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť, čo je základná podmienka pre uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, tak ako to vyplýva z ust. § 6 ods. 1 citovaného zákona. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že v danom prípade je splnená prvá základná podmienka pre záver o zodpovednosti štátu, a to existencia nezákonného rozhodnutia, uznesenia o vznesení obvinenia v dôsledku právoplatného oslobodenia žalobcu spod obžaloby.

41. Súd ďalej posudzoval druhú podmienku, a to existenciu škody.

42. Pokiaľ ide o majetkovú škodu, žalobca si v rámci náhrady škody uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré v zmysle ust. § 18 ods. 3 cit. zákona zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta podľa osobitného právneho predpisu účinného v čase vykonania jednotlivých úkonov. V rámci trov právneho zastúpenia si žalobca uplatnil tarifnú odmenu, režijný paušál, a náhradu za stratu času.

43. Súd preskúmal rozsah vykonaných úkonov obhajoby oboznámením obsahu trestného spisu a konštatoval, že po čiastočnom späťvzatí žaloby všetky sú v príčinnej súvislosti s uznesením o vznesení obvinenia, ako aj ďalšími rozhodnutiami, resp. postupom orgánov činných v trestnom konaní, nepochybne boli učinené v súvislosti s odvrátením nepriaznivých dôsledkov pre žalobcu, v súlade s ust. § 41 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého je obhajca povinný účelne využívať na obhajovanie záujmov obvineného všetky prostriedky a spôsoby obhajoby uvedené v zákone, najmä starať sa o to, aby boli v konaní náležite a včas objasnené skutočnosti, ktoré obvineného zbavujú viny alebo jeho vinu zmierňujú, a tým prispievať k správnemu objasneniu a rozhodnutiu veci, ako aj v súlade s ust. § 41 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého je obhajca oprávnený už za prípravného konania robiť za obvineného návrhy, podávať za neho žiadosti, opravné prostriedky, nazerať do spisov a zúčastniť sa podľa ustanovení tohto zákona vyšetrovacích úkonov.

44. Na právne posúdenie trov právneho zastúpenia sa vzťahuje vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení účinnom v čase vykonania jednotlivých úkonov.

45. Podľa ust. § 12 ods. 3 citovanej vyhlášky, v znení účinnom počas vykonania úkonov právnej služby pri obhajobe žalobcu v celom rozhodnom období, pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica: a) neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, b) prevyšuje päť rokov a neprevyšuje desať rokov, jedna osmina výpočtového základu, c) prevyšuje desať rokov alebo za ktorý možno uložiť výnimočný trest, jedna šestina výpočtového základu.

46. V prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobca bol obvinený zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) a ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Výpočtový základ na účely výšky výpočtu tarifnej odmeny advokáta činil v roku 2018 134,- EUR, v roku 2019 od 1.1. do 14.6.2019 139,83 EUR, v roku 2019 143,- EUR od 15.6.2019, v roku 2020 147,33 EUR a v roku 2021 153,50 EUR.

47. Žalobcovi patrí odmena za úkony 13.2.20218 prevzatie a príprava obhajoby, 1. porada s klientom 134,- EUR, 13.2.2018 účasť na domovej prehliadke 268,- EUR, 13.2.2018 účasť na výsluchu 268,- EUR, 15.2.2018 účasť na verejnom zasadnutí 268,- EUR, 3.5.2018 účasť na výsluchu (2 x) 268,- EUR, porada s klientom 134,- EUR, 24.7.2018 účasť na výsluchu (3 x) 134,- EUR, 12.3.2018 porada s klientom 134,- EUR, 13.6.2018 účasť na výsluchu 268,- EUR, 29.6.2018 účasť na výsluchu 134,- EUR, 29.7.2018 porada s klientom 134,- EUR, 30.7.2018 účasť na výsluchu 134,- EUR, 8.8.2018 porada s klientom 134,- EUR, 9.8.2018 účasť na výsluchu 134,- EUR, 15.8.2018 porada s klientom 134,- EUR, 16.8.2018 účasť na výsluchu svedka 134,- EUR, 23.8.2018 účasť pri preštudovaní spisu 134,- EUR, 10.1.2019 porada s klientom 139,83 EUR, 11.1.2019 účasť na hlavnom pojednávaní 279,66 EUR, 8.3.2019 účasť na hlavnom pojednávaní 139,83 EUR, 27.3.2018 porada s klientom 139,83 EUR, 29.3.2018 účasť na hlavnom pojednávaní 139,83 EUR, 14.5.2019 porada s klientom 139,83 EUR, 15.5.2019 účasť na hlavnom pojednávaní 139,83 EUR, 18.6.2019 porada s klientom 143,- EUR, 19.6.2019 účasť na hlavom pojednávaní 143,- EUR, 4.9.2019 porada s klientom 143,- EUR, 6.9.2019 účasť na hlavnom pojednávaní 143,- EUR, 9.6.2020 porada s klientom 143,- EUR, 11.6.2020 účasť na verejnom zasadnutí 143,- EUR, 4.3.2021 porada s klientom 153,50 EUR, 4.6.2021 účasť na hlavom pojednávaní 153,50 EUR, 23.11.2021 porada s klientom 153,50 EUR a 25.11.2021 účasť na verejnom zasadnutí 153,50 EUR, t. j. 23 x 134,- EUR, 8 x 139,83 EUR, 3 x 143,- EUR, 2 x 143,- EUR, 4 x 153,- EUR, spolu 5.785,47 EUR.

48. Žalovaný namietal dôvodnosť úkonov: porada s klientom vrátane prvého úkonu prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, a to jednak z dôvodu, že žalobca nepreukázal vykonanie jednotlivých porád ani uskutočnenie prvotnej porady ako súčasť prevzatia a prípravy obhajoby, takisto namietol účelnosť ďalších porád, keďže mali byť vykonané po každom úkone právnej služby.

49. Pokiaľ ide o účelnosť namietaného úkonu § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky, prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, z trestného spisu je nesporné prevzatie zastúpenia. V súlade s obsahom povinnosti advokáta pri zastupovaní klienta je nesporné, že pri prevzatí zastúpenia logicky musí dôjsť k oboznámeniu sa advokáta s predmetom obhajoby. Príprava zastúpenia je preto nevyhnutným predpokladom pre splnenie účelu právneho zastúpenia. Irelevantná je aj námietka žalovaného o neúčelnosti ďalších porád s klientom. Žalobcovi patrí odmena za ďalšie porady v súlade s § 14 vyhlášky, keďže citovaná vyhláška nelimituje predmetný úkon obsahom tohto úkonu, teda neukladá, čo musí byť obsahom porady alebo rokovania, aby bol tento úkon kvalifikovaný ako ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, jedinou výnimkou je obmedzenie, v zmysle ktorého, ak po poslednej porade alebo rokovaní s klientom alebo protistranou nasleduje ďalšia porada alebo rokovanie a medzitým nedošlo k niektorému úkonu právnej služby, odmena za túto poradu alebo rokovanie advokátovi nepatrí. Aj keď si žalobca uplatnil náhradu za jednu poradu, po ktorej nasledovala ďalšia porada, v tejto časti vzal žalobu späť. Súd priznal žalobcovi odmenu iba za porady, ktorým vždy predchádzal iný úkon a iný úkon aj nasledoval. Nedôvodná je aj námietka nepreukázania vykonania týchto porád, keďže žalobca predložil potvrdenie o vykonaní týchto porád vo forme záznamov opatrených podpisom advokáta.

50. Žalovaný namietal trvanie jednotlivých úkonov právnej služby, žalobca v tejto časti žalobu upravil a čiastočne zobral žalobu späť a správne vyčíslil úkon dňa 24.7.2014 trvajúci viac ako štyri hodiny v súlade s § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky.

51. Súd poukazuje na to, že žalobca si neuplatnil v rámci trov obhajoby cestovné, ktoré vynaložil obhajca v súvislosti s cestami z miesta sídla v Sečovciach do Košíc (na náhradu ktorých mu vznikol nárok), uplatnil si iba nárok za náhradu na stratu času, a to v roku 2018 9 x Sečovce - Košice a späť, 16.8.2018 cesta zo C., do Q. a späť, v roku 2019 6 ciest Sečovce - Košice a späť, za rok 2020 1 cesta Sečovce - Košice a späť, v roku 2021 2 cesty Sečovce - Košice a späť, za rok 2018 za každú začatú polhodinu vo výške 15,35 EUR, za rok 2019 za každú začatú polhodinu 16,33 EUR, za rok 2020 za každú začatú polhodinu 17,70 EUR, za rok 2021 za každú začatú polhodinu 18,12 EUR, pričom za každú cestu Sečovce - D. a späť patrí žalobcovi náhrada za každú začatú polhodinu 2 x cesta tam, 2 x cesta späť, t.

j. za každú cestu 4 x náhrada. Z obsahu trestného spisu mal súd za preukázanú účasť advokáta žalobcu na úkonoch, za ktoré si uplatnil stratu času.

52. Námietka žalovaného, že cesta z Košíc do Sečoviec trvá 38 minút, spolu 76 minút, preto žalobcovi patrí náhrada za každé tri začaté hodiny, je nedôvodná, keďže cesta zo C. do Košíc trvá 38 minút, za túto patrí náhrada za dve začaté polhodiny, a cesta späť taktiež dve začaté polhodiny, takže náhrada patrí za 4 začaté polhodiny za každú cestu, nie za 3 začaté polhodiny, tak ako to prezentoval žalovaný, pričom súdom ustálený výpočet odmeny pokiaľ ide o výklad „začaté polhodiny“, zodpovedá ustálenej súdnej praxi. Žalobcovi teda patrí náhrada za stratu času 58 x 15,35 EUR, 24 x 16,33 EUR, 4 x 17,70 EUR a 8 x 18,12 EUR, čo činí 1.497,98 EUR.

53. Žalobcovi taktiež patrí režijný paušál v súlade s ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Žalobca si uplatnil režijný paušál spolu vo výške 192,47 EUR, a to za 11 úkonov za rok 2018 11 x 9,21 EUR, za 6 úkonov v roku 2019 6 x 9,80 EUR, 1 úkon v roku 2020 1 x 10,62 EUR a 2 úkony za rok 2021 2 x 10,87 EUR. Odôvodnenosť režijného paušálu vyplýva z ust. § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, pričom súd poukazuje na to, že žalobca si uplatnil režijný paušál iba z 20-tich úkonov právnej služby, pričom žalobcovi patrila náhrada režijného paušálu vo vyššom rozsahu vzhľadom na vyšší počet úkonov právnej služby, na ktorú odmenu mu vznikol nárok.

54. Žalobca namietal navýšenie trov obhajoby o 20 % DPH, keďže subjekt, ktorý právne zastupoval žalobcu je platcom DPH až od 20.11.2019, pričom žiada priznať náhradu DPH aj za úkony pred touto registráciou, t. j. od 13.2.2018.

55. Súd uvádza, že v súlade s ust. § 55 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, môže zdaniteľná osoba, ktorá sa stala platiteľom, odpočítať DPH viažuce sa k tovarom a službám, ktoré nadobudla alebo prijala ako zdaniteľná osoba pred dňom, keď sa stala platiteľom DPH, ak tieto prijaté plnenia, okrem zásob, neboli zahrnuté do daňových výdavkov podľa zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov a neskorších predpisov v kalendárnych rokoch predchádzajúcich kalendárnemu roku, v ktorom sa stala platiteľom DPH. Z uvedeného vyplýva, že výpočet navýšenia DPH aj za úkony vykonané v čase, keď nebol právny zástupca platiteľom DPH je dôvodný, keďže k vyúčtovaniu trov právneho zastúpenia došlo až po právoplatnosti oslobodzujúceho rozsudku, kedy sa stala splatná pohľadávka advokáta žalobcu voči žalobcovi, v tomto čase už bol advokát platiteľom DPH, preto má žalobca nárok na náhradu škody, trov obhajoby navýšenej o DPH z celej uplatnenej sumy.

56. Neobstojí ani námietka žalovaného spočívajúca v tvrdení, že žalobcovi nevznikla skutočná majetková škoda, keďže z príjmových pokladničných dokladov zo dňa 20.2.2018 a 15.11.2021 vyplýva, že trovy trestného konania zaplatil B. C., teda jeho otec a nie žalobca. Z výpovede žalobcu, ako aj jeho otca vyplýva, že finančné prostriedky vo výške 10.725,- EUR dňa 20.2.2018 a 725,- EUR dňa 15.11.2021 poukázal otec žalobcu advokátovi žalobcu, táto skutočnosť nebola sporná ani rozporovaná. Ako žalobca, tak aj jeho otec zhodne potvrdili, že odmenu advokátovi zaplatil otec žalobcu z dôvodu, že žalobca býva v Košiciach a sídlo advokátskej kancelárie, ktorá zastupovala žalobcu je v C., v mieste bydliska otca žalobcu, preto zálohu za obhajobu ako aj doplatok za obhajobu zaplatil na základe vzájomnej dohody otec žalobcu, ktorému žalobca zaplatené finančné prostriedky vrátil.

57. Vzhľadom na logickú súvislosť zhodných tvrdení žalobcu a jeho otca, ktorí ozrejmili spôsob úhrady trov obhajoby, s poukazom na to, že žalovaný toto tvrdenie žiadnym spôsobom nerozporoval, súd uveril tvrdeniu žalobcu a svedka B. C. a dospel k záveru, že žalobcovi vznikla škoda titulom nákladov na zaplatenie trov obhajoby, a to v súdom ustálenej výške.

58. Trovy obhajoby preto činia 8.971,10 EUR, z toho za jednotlivé úkony právnej služby 5.785,47 EUR, náhrada za stratu času 1.497,98 EUR, režijný paušál 192,47 EUR, spolu 7.475,92 EUR + DPH 20 %.

59. Pokiaľ ide o posúdenie príčinnej súvislosti medzi vznikom škody u žalobcu titulom trov obhajoby a nezákonným rozhodnutím, súd nemal pochybnosti o jej existencii. Ak by nebol žalobca nedôvodne trestne stíhaný v dôsledku nezákonného rozhodnutia uznesením o vznesení obvinenia, neboli by mu vznikli náklady titulom trov obhajoby.

60. Žalobca si ďalej uplatnil nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR.

61. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch za vedenie trestného stíhania, ktoré sa právoplatne skončilo inak než právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, je ústavne akceptovateľným a ústavou predpokladaným spôsobom poskytnutia satisfakcie takto stíhanej osobe. Z ustálenej súdnej judikatúry nepochybne vyplýva, že trestné stíhanie fyzickej osoby predstavuje závažný zásah do osobnostných práv fyzickej osoby chránených ustanovením § 11 Obč. zákonníka. Každé trestné stíhanie predstavuje obmedzenie súhrnu osobnostných práv vymenovaných v článku 10 Listiny základných práv a slobôd a to napriek tomu, že vo všeobecnosti platí, že takéto obmedzenie je legitimované verejným záujmom na ochrane spoločnosti pred páchateľmi trestnej činnosti. Súdna judikatúra už viackrát vyslovila názor, že trestné stíhanie predstavuje vážny zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvoláva aj ďalšie negatívne dôsledky pre osobný život a životný osud jednotlivca. Aj keď na nezákonne trestne stíhanú osobu je okamihom oslobodenia spod obžaloby síce potrebné pozerať ako na nevinného, samotný fakt trestného stíhania je záťažou pre každého obvineného. Trestné stíhanie tak zasahuje do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti a rovnako ako porušenie práva na osobnú slobodu garantovaného článkom 8 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd je spôsobilé obmedziť či porušiť právo jednotlivca na rešpektovanie a ochranu jeho súkromného a rodinného života, dôstojnosti osobnej cti a dobrej povesti tak, ako je garantované v čl. 10 Listiny. Ľudská dôstojnosť predstavuje najvyššiu hodnotu v základoch celého právneho systému i ústavného poriadku a je možné ju preto považovať za konečný účel právneho poriadku. Tým sa stáva objektívnou ústavnou kategóriou a pôsobí vo vzťahu k ostatným inak nehierarchicky usporiadaným základným právam ako hodnota nadradená a s ohľadom na to je potrebné akýkoľvek zásah či zníženie ľudskej dôstojnosti vnímať ako zásah veľmi závažný a teda, ťažko reparovateľný. Ľudská dôstojnosť je totiž hodnotou horizontálne neporovnateľnou s ostatnými ústavnými hodnotami či spoločenskými normami, je úplne nenahraditeľná iným statkom a tým menej hodnotou vyčísliteľnou v peniazoch.

62. Je potrebné zdôrazniť, že zo samotnej povahy nemajetkovej ujmy, ktorá je daná vnútornými prežitkami človeka plynie, že vznik nemajetkovej ujmy je len ťažko preukázateľný. Spravidla sa preto vyvodí vtedy, ak by akákoľvek osoba v rovnakom postavení mohla výkon verejnej moci (alebo jeho absenciu) a jeho následky vnímať úporne. Vznik nemajetkovej ujmy spravidla nie je možné preukazovať, pretože ide o stav mysle poškodenej osoby. V konaní sa teda obvykle iba zisťuje, či sú dané objektívne dôvody na to, aby sa konkrétna osoba mohla cítiť poškodenou. Inými slovami, treba zvážiť, či vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu by sa aj iná osoba v obdobnom postavení mohla cítiť dotknutou v zložkách tvoriacich vo svojom súhrne nemajetkovú sféru jednotlivca.

63. Súd pri rozhodovaní o výške náhrady za nemajetkovú ujmu prihliadol na viaceré vyššie spomínané kritériá a okolnosti. Medzi objektívne okolnosti, pre ktoré sa nielen žalobca, ale aj iná osoba v obdobnom postavení mohla cítiť dotknutá, patrí v danom prípade povaha trestnej veci (zločin týrania blízkej a zverenej osoby), pri ktorej žalobcovi hrozila trestná sadzba - trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, ako aj samotná dĺžka celého trestného stíhania (3 roky a 9 mesiacov). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na skutočnosť, že už primárne vo veci rozhodol súd tak, že žalobcu oslobodil v plnom rozsahu spod obžaloby, v dôsledku využitia práva prokurátora podať odvolanie došlo k zrušeniu rozsudku, vydaniu opätovného oslobodzujúceho rozsudku a následnému podaniu odvolania prokurátorom, ktoré bolo odmietnuté, čím došlo k predĺženiu trestného stíhania žalobcu viac ako o dva roky.

64. Súd nepochyboval o tom, že tvrdenia žalobcu týkajúce sa dopadu trestného stíhania do jeho osobnostnej sféry s ohľadom na citované objektívne okolnosti, na jeho osobný rodinný, pracovný a spoločenský život sú vierohodné.

65. K tomuto záveru súd dospel vyhodnotením výpovede žalobcu, ktorý potvrdil negatívne prežívanie trestného stíhania, a to už od samotného začiatku, kedy bez akéhokoľvek upozornenia, predchádzajúceho predvolania bol ráno zobudený za účelom výkonu domovej prehliadky, ktorá trvala do neskorých večerných hodín, o domovej prehliadke sa dozvedeli susedia, umiestnenie v cele predbežného zadržania. Žalobca zle znášal šírenie informácií o jeho trestnom stíhaní, rodičia žalobcu pochádzajú z malého mesta, kde sa informácia o trestnom stíhaní žalobcu rozšírila, a to aj z dôvodu, že v blízkosti bydliska rodičov žalobcu bývala bývalá manželka žalobcu, pričom sa šírili nepravdivé informácie, že mal ohrozovať manželku so zbraňou, čo dokonca netvrdila ani samotná manželka žalobcu. V dôsledku trestného stíhania došlo aj k narušeniu vzťahov s rodičmi, ktorých prestal

navštevovať s takou frekvenciou ako predtým, a to z dôvodu, že pociťoval pochybnosti rodičov, ktorí mali rešpekt voči orgánom činným v trestnom konaní a taktiež z dôvodu konfrontácie spoluobyvateľmi rodičov s trestným stíhaním. Trestné stíhanie negatívne ovplyvnilo aj žalobcovo pracovné prostredie, bola mu odňatá možnosť pracovať z domu, a to z obavy zamestnávateľa o opätovné odňatie počítača políciou, prípadne potreby umožnenia prístupu, tak ako tomu bolo pri domovej prehliadke, v práci sa o ňom rozprávalo. Vzhľadom na to, že žalobca splnil všetky predpoklady zaužívané u zamestnávateľa pre kariérny postup, pričom k tomuto u neho nedošlo, nemožno vylúčiť, že jeho trestné stíhanie zabrzdilo služobný postup. Negatívny dopad trestného stíhania žalobcu potvrdil vo svojej výpovedi aj jeho otec, ktorý uviedol, že ako rodičia sa nevedeli spamätať z trestného stíhania syna a zmieriť sa s tým. Aj svedok O. I. G., priateľ a spolupracovník žalobcu, potvrdil negatívny vplyv trestného stíhania na ich priateľský vzťah, keďže po získaní informácie o trestnom stíhaní žalobcu sa snažil od žalobcu dištancovať a až následne po vysvetlení situácie žalobcom obnovili svoje vzťahy.

66. Súd je toho názoru, že vyššie uvedené následky sú v príčinnej súvislosti s nezákonným trestným stíhaním. Vzťah medzi príčinou - rozhodnutím o vznesení obvinenia a následkami, je jednoznačne priamy a bezprostredný; nebyť tohto rozhodnutia, tieto následky by nenastali.

67. Zhrnúc vyššie uvedené súd dospel k záveru že žalobcovi vznikol nárok na nemajetkovú ujmu za trestné stíhanie, ktorý ustálil vo výške 7.000,- EUR.

68. Súd poukazuje na to, že priznaná náhrada neprevyšuje limit stanovený v zmysle ust. § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci stanovený s ohľadom na § 13 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a nepresahuje päťdesiatnásobok sumy mesačnej minimálnej mzdy platnej na obdobie kalendárneho roka, v ktorom došlo k spáchaniu trestného činu.

69. Nemajetkovú ujmu, ktorú žalobca utrpel, nie je možné odstrániť inak, ako priznaním zadosťučinenia vo forme finančnej náhrady; žalobcovi doposiaľ nikto neposkytol ani len morálne zadosťučinenie vo forme ospravedlnenia sa. Súd má za to, že v demokratickom a právnom štáte je neprípustné, aby nebolo priznané odškodnenie nemajetkovej ujmy osobe, voči ktorej sa viedlo takmer 4 roky trestné stíhanie, takáto osoba bola vystavená procesným úkonom zo strany orgánov činných v trestnom konaní ako osoba podozrivá, obvinená a následne obžalovaná z trestného činu, bola vystavená stresu, úzkosti, frustrácii a neistote, v prípade, že sa trestné stíhanie skončilo oslobodzujúcim rozsudkom z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bola žalobca stíhaný.

70. Súd je zároveň toho názoru, že stanoviť presnou sumou výšku náhrady nemajetkovej ujmy za deň či mesiac vedenia trestného stíhania vopred pre všetky prípady nie je možné, pretože primeranosť výšky náhrady nemajetkovej ujmy musí zohľadňovať vždy osobitné okolnosti prípadu, ktorých rozmanitosť nemožno vopred postihnúť. Rovnako tak nie je možné ani mechanicky prevziať závery rozhodovacej praxe súdov iných štátov či Európskeho súdu pre ľudské práva, a to najmä s ohľadom na odlišnosť životnej úrovne v jednotlivých štátoch, ktorá rovnako tak musí byť zohľadnená, pokiaľ priznaná výška náhrady nemajetkovej ujmy má zodpovedať predstavám spravodlivosti a slušnosti v danom čase a na danom mieste. To však neznamená, že takúto rozhodovaciu prax týchto orgánov by nebolo na mieste nezohľadniť. V tomto smere súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR III. ÚS 754/2016-42 zo dňa 24.1.2017, ktorý odkazuje na rozhodovaciu prax všeobecných súdov v Českej republike (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/2357/2010 z 11. januára 2012, uverejnený v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu Českej republiky, zošit č. 4/2012, pod R 52/2012, s. 327 a nasl., ako aj v ňom uvedenú širokú komparáciu rozhodovacej praxe Európskeho súdu pre ľudské práva a súdov iných európskych štátov).

71. S poukazom na vyššie uvedené potom odškodnenie nemajetkovej ujmy žalobcu za trestné stíhanie v trvaní takmer 4 roky vo výške 7.000,- EUR (cca 155,- EUR za jeden mesiac trvania trestného stíhania, 5,- EUR na deň) súd pokladá za adekvátne.

72. Keďže žalobca sa domáhal nároku vo výške 20.000,- EUR, v prevyšujúcom rozsahu súd žalobu v časti o náhradu nemajetkovej ujmy ako nedôvodnú zamietol.

73. Podľa ust. § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

74. Podľa ust. § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

75. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu.

76. Súd vyhovel návrhu žalovaného, aby bol zaviazaný na zaplatenie peňažného plnenia v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku, vyhodnotiac okolnosti uvedené žalovaným, spočívajúce jednak v časovej náročnosti administratívnych úkonov, spojených s úhradou úhrady (finančná kontrola, predpísaný schvaľovací proces) a jednak vo výške priznaného plnenia, prihliadnuc na navrhnutý primeraný rozsah predĺženia lehoty na plnenie, za akceptovateľné a žalovaného zaviazal zaplatiť peňažné plnenie v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

77. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

78. Podľa § 145 ods. 1,2, CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

79. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

80. Súd v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami konanie v späťvzatej časti za súhlasu žalovaného (k čiastočnému späťvzatiu došlo po začatí pojednávania) zastavil.

81. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

82. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

83. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

84. O nároku na náhradu trov súd rozhodol podľa zásady úspechu v konaní v zmysle ust. § 255 ods. 1 a 2 CSP.

85. Žalobca sa domáhal dvoch nárokov, nároku na náhradu majetkovej ujmy a náhradu nemajetkovej ujmy.

86. Pokiaľ ide o náhradu majetkovej ujmy, žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy 10.724,59 EUR, úspešný bol čo do rozsahu 8.971,10 EUR, t. j. 84 % a neúspešný v rozsahu 16 %, pomer úspechu a neúspechu činil 68 % (84 % úspech mínus 16 % neúspech), preto súd priznal v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami žalobcovi nárok na náhradu trov konania, čo do nároku na náhradu majetkovej ujmy v rozsahu 68 %.

87. Odlišná situácia bola, pokiaľ súd rozhodoval o nároku na náhradu trov konania nemajetkovej ujmy. Žalobca sa domáhal náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 20.000,- EUR, úspešný bol v rozsahu 7.000,- EUR. Aj keď žalobca nemal, čo do tohto nároku plný úspech, súd pokladá v tejto časti výsledok sporu za plný úspech.

88. Civilný sporový poriadok neobsahuje zákonné ustanovenie, ktoré by bolo obdobou pôvodného ust. § 142 ods. 3 O.s.p., ktoré by výslovne upravovalo spôsob rozhodovania o náhrade trov konania v situácii, keď rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu. Podľa súčasnej právnej úpravy je na prvom mieste zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech iba čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP (pomer úspechu).

89. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu (sudcovské právo) alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v takýchto prípadoch treba rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, t. j. že právny základ nároku na náhradu škody alebo náhradu nemajetkovej ujmy je dôvodný. Výška nároku je potom druhotná a nadväzujúca.

90. Požiadavka na spravodlivé rozhodnutie súdu v zmysle čl. 2 ods. 1 CSP i v časti trov konania si podľa názoru odvolacieho súdu vyžaduje, aby súd v takomto type sporov aj naďalej (od účinnosti CSP, t. j. od 1.7.2016) prihliadal na skutočnosť, že výška priznaného plnenia nezávisela od žalobkyne, ale od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. Samotný úspech strany v konaní nie je možné hodnotiť mechanicky, len porovnaním toho, akú sumu si žalobca uplatnil podanou žalobou a aká suma mu bola v konečnom rozhodnutí priznaná. Hodnotenie úspechu v konaní by malo byť prísne individuálne, s prihliadnutím na konkrétnu právnu úpravu vzťahujúcu sa k samotnému uplatnenému nároku, ako aj na všetky relevantné okolnosti prípadu. Pri mechanickom prístupe k hodnoteniu úspechu v konaní by veľmi jednoducho mohlo dôjsť k porušeniu základného princípu, na ktorom je civilné sporové konanie postavené. Preto je potrebné vykladať ust. § 255 ods. 1 CSP práve v súlade so základnými princípmi civilného sporového konania. Pre absenciu výslovnej právnej úpravy v novom procesnom poriadku je uvedený postup možný v zmysle článku 4 ods. 2 CSP, keď neodporuje princípom, na ktorých je Civilný sporový poriadok založený.

91. V predmetnej veci je nepochybné, že žaloba je čo do právneho základu uplatneného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy opodstatnená. Žalovaný nepochybne je subjektom, ktorý je povinný nahradiť žalobcovi škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s nezákonným stíhaním. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalobca bol v konaní úspešný, pretože sa účinne domohol ochrany svojich práv. Spravodlivému usporiadaniu vecí zodpovedá rozhodnutie, ktorým bude žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov v plnom rozsahu, pričom konkrétna výška náhrady trov konania sa odvíja od súdom priznanej sumy, nie od sumy uplatnenej žalobou.

92. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

oo nárok na nemajetkovealobca ch služieb.. z. o odmenách aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel ??????????????????????????Proti tomuto rozsudku m o ž n o podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho

doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. § 38 exekučného poriadku.